

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**De Vita Et Rebus Gestis Christophori Bernardi Episcopi Et
Principis Monasteriensis Decas**

Alpen, Johann von

Coesfeldiae, 1694

24. Monasterienses criminantur sententiam. Novos ablegant Viennam.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-68495](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-68495)

Lectorem doceat, sententiam nulla precipitatione, sed parte utraq̃ue annos aliquot fatis, superque auditâ, & argumentis utriusque pluries maturè discussis, neq; præhabito tantum Electorum ac Principum iudicio, sed & adscitis intimis æquè, ac aulicis Consiliariis ipsoque Cæsare approbante & mandante, pronunciata esse. Nec aliud, in controverso *Regalium* jure, Imperij legibus observari. An verò remedia supersint, quorum usu sententiæ istius everio sperari prudenter possit, judicent ij, quorum animi affectionibus partium incorrupti sint. Satis liquere ex novissimis Imperij Constitutionibus, beneficio *Revisionis* non suspendi effectum *executionis*, si cautio interveniat, quæ nullo negotio posset dari. Monet idcirco, & iterum, atque iterum, si quæ mens sit religiosior, consideratiùs petpendat, expediatne civi maturatâ compositione oblata jam gratiæ se facere participem, an verò extrema seriùs experiri. Et quanquam certius sit, contrarium omnem conatum irritum fore, nolit tamen vel ideò geminatam monitionem, oblationemque desiderari.

Refutatur à Principe.

Cum iteratâ admonitione.

24.

At Monasterienses spem omnem, si duciamque in tribus obfirmabant. Erat *via nullitatis*, *Restitutio in integrum*, *Revisio actorum*. Non posse, sic gratiæ, vatis,

Monasterienses criminantur sententiam.

1659.

440 CHRISTOPH. BERNARD.

vatis, vel unum ex iis negari. Alterarum namque partium fuisse *Referentium* informationem; & palam esse præcipitationis vitium: Civitatem enim, ne communicatis quidem apographis eorum, quæ à Principe adducta sint, imò negatâ actorum, uti vocant, *inrotulatione*, & ante testium examen, ante ocularem inspectionem toties petitam, ante datas, fundatasque probationes, antè conclusionem & submissionem in causa, adeoque non auditam, non defensam definitivâ sententiâ condemnatam esse. Quid, quod jus clavium, portarum, vallorum non probatum asseratur, cum jus præsidij ab eo distinctum esse, nec ullatenus innexum liti, quam ante septuaginta annos de jure clavium, portarumque excitârit *Ernestus* Bavarus Coloniensis Septemvir & Antistes Monasteriensis, sed separatim decidi posse, agnovérint ipsius Principis Legati, quando coram Subdelegatis Cæsareis in Diceta Coloniensi de concordia tractabatur? Actorem fuisse Episcopum, ab eo igitur, non à Senatu jus istud probari oportuisse. Hæc & id genus plura amplè deducunt, quibus *Knoestium* ac *Temmingium* Jurisperitos & *Hollandium* Urbis Secretarium instructos, versùs Austriam ablegant, ut quamcunque medelam quærant læsæ Civitati.

*Novos
ablegant
Vienne-
nam.*

Dum

1659.

25.

*Cæsar
decernit
Execu-
toriales.*

*Inti-
mantur.*

*Cum ter-
tia iam
admoni-
tione.*

Dum hi Viennam abeunt, die deci-
mâ Septembris Imperator *Posonii* (ubi
Comitiis Hungaricis tunc præsidebat) ad
querelam *Christophori Bernardi* Mona-
steriensium inobedientiam accusantis de-
creverat *Executoriales*. Quibus sub pœ-
na viginti marcarum puri auri cum impe-
rio mandat, ut latæ nuper sententiæ pa-
reant, & paruisse doceant intra spatium
bimestre. Has Senatui intimatas & iterum
typo divulgat Princeps, suumque adjungit
diploma, quo tamen oblatam nuper cle-
mentiam à Monasteriensibus sperni sentiat,
haud tamen id, testatur, ita mutare po-
tuisse, sinceram, constantemque de salu-
te subditorum sollicitudinem, ut, cum
ex præsentis Cæsaris mandato palpabilis
elucescat veritas, monita sua haud caruisse
fundamento, & graviter allucinosos esse,
quotquot vanâ effugiorum spe sententiæ
adversari & populo imponere visi sint, non
denuò nunc inculcet omnibus, in id tan-
dem attentius convertant cogitationes suas,
an non præstet sub eam præfixi temporis
intercapedinem de temporatâ compositio-
ne secum agi, quam diutiùs obsequi cæcæ
quorundam malevolentia, & expectato
demum arctiore processu in extremam ma-
lorum omnium abyssum seriùs & miserè
præcipitari. Si quæ benigna monitio ad-
huc locum habeant, tertium nunc mone-

Ff

re,